

ZDENKO IVANUŠIĆ QUARTET

"Free Fall" (Zivaldo Records, 2009)

jazz.hr

Zdenko Ivanušić Quartet
"Free Fall" (Zivaldo Records, 2009)

jazz.hr

Zdenko Ivanušić je novim albumom napredovao u iznošenju glazbenih ideja i sinergiji s ostatkom banda, (Elvis Penava, gitara, Zvonimir Bučević-Buč, bas i Borna Šercar, bubnjevi) i napravio je album koji, istina, proizlazi iz onog što smo prepoznali kao vrijednosti na "Lost in Html", "Melow" i "Four Odd" albumima, ali doista je i veliki iskorak naprijed.

Pišući o albumu "Lost in Html" iz 2007. godine, naglasio sam izniman autorski pečat Zdenka Ivanušića. Novi projekt, CD "Free Fall", ne samo da potvrđuje tu izjavu, nego ovim album Ivanušić odlazi korak dalje i nudi odličnu glazbu, dobrog i prepoznatljivog ugođaja.

Odmah na početku evo nekoliko najbitnijih stvari vezano uz "Free Fall": prvo, Zdenko je napredovao u iznošenju glazbenih ideja i sinergiji s ostatkom banda, (Elvis Penava, gitara, Zvonimir Bučević-Buč, bas i Borna Šercar, bubnjevi) napravio je album koji, istina, proizlazi iz onog što smo prepoznali kao vrijednosti na "Lost in Html", "Melow" i "Four Odd" albumima, ali doista je to i veliki iskorak naprijed.

Drugo, Zdenko Ivanušić ne podliježe ego-tripu, ravnopravno surađuje s glazbenicima, svatko ima prostor za sebe gdje se može pokazati dobrim solistom, ali i samozatajnim dijelom projekta koji time nadilazi mogućnosti pojedinca. To je dobro za album.

I treće, možda i ključno, jeste to što je ovo album atmosfere, i to one dobro pogođene atmosfere koja korespondira sa samim naslovom i autorovim intencijama, kao što to npr. postiže tragično preminuli Esbjörn Svensson na albumu "Strange Place for Snow", ili Tord Gustavsen na "Changing Places", ili naši Black Coffe na odličnom albumu "S druge strane Jadrana".

Riječ je, naravno, o različitim atmosferama, ali bitan je taj osjećaj dobrog omjera stvaralačkog čina i finalnog proizvoda. Atmosfera "Free Fall" albuma prozirna je, s puno zraka oko glazbala, nitko nikog ne "guši", svega ima dosta i u dobroj i pametnoj mjeri, nema potrebe za glazbenim "prenemaganjima" i egoizmima koji bi dobronamjernog slušatelja možebitno udaljili od slušanja. Svirачko nadahnuće, precizna izvedba i ta pravilno "pogođena" atmosfera aduti su ovog albuma.

CD "Free Fall" u potpunosti je Zdenkov autorski materijal. Dvije skladbe znamo već s albuma "Melow" u izvedbi Donna Lee Saxophpne Quarteta, gdje četiri saksofona impresivno razigravaju teme i daju neobičnu izvedbu. Te skladbe ("Four to Go" i "Melow") Ivanušić je prilagodio drugačijoj postavi, i gotovo da je riječ o novim skladbama, iako su teme i dalje zarazne i prepoznatljive.

Ostale skladbe su nove. Album otvara "Some Blue", s finim dahom i duhom prohujalih jazz vremena, uz lijepu međuigru saksofona i Elvisove gitare, dok bas i bubanj potenciraju bitne momente. "Maestro M" je skladba snažnog funky groovea, što Zdenku nije strano, a razigran bas to potvrđuje. Elvis Penava i tu potvrđuje zašto je jedan od najboljih jazz gitarista mlađe generacije kod nas. "Efektići" kroz koje propušta određene dionice u funkciji su i djeluju prirodno.

"Marching Roots" ima neobičajeno upečatljiv bubnjarski uvod, Borna Šercar, kao uostalom na cijelom albumu, ostavlja prepoznatljiv rukopis, osobito igrajući po činelama i dajući onu finu i resku atmosferu ritam sekciji.

Posebna priča je naslovna "Free Fall", vrlo netipične jazz teme s tako tipičnim duhom free jazz-a, s naglašenim ekspresionizmom slobode glazbenog izričaja. "Real Free Fall" to još više potencira, dajući gotovo mistični i vrlo meditativan ugođaj, s pozitivnim ehom Charlesa Lloyda ili Jana Garbareka, npr, ali opet originalno i u stilu Zdenka Ivanušića. Ta free forma ipak ne ide u apstrakciju, što je dobro za cjelinu albuma i onu dobro ugođenu atmosferu o kojoj sam govorio.

Skladba "Bizznezz" opet se poigrava s neobičnošću teme, ali s vrlo dojmljivim jazz grooveom (ponekad se doima kao kroz šalu svirana, ali ta nonšalancija ne oduzima ništa od kvalitete izvedbe!), "Samba FAQ" je Zdenkova posveta brazilskim jazz uticajima, a "Happy Now" pomalo sentimentalno i baladično zatvara album, ostavljajući nas sretnim u uvjerenju kako je hrvatski jazz dobio još jedan vrlo respektabilan nosač zvuka. Sad vidim kako izraz - nosač zvuka - gotovo neuljudno zvuči kad je riječ o ovako finoj, poput paške čipke tkanoj jazz glazbi Zdenka Ivanušića, jer uranjajući u sveukupnu atmosferu albuma, zaboravljamo na player, plastiku u njemu, kablove i zvučnike... samo fina i osebjunim duhom protkana glazba.

jazz.hr

jazz.hr

Autor priloga:

Dinko Husadžić Sansky
Zagreb, Hrvatska
dinx@net.hr
www.igranifilm.blogger.hr